

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42114

гр. София, 23.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110138561 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3, вр. чл. 146 ГПК

Депозирана е искова молба на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК : 83150793, гр. София против Н. В. А., ЕГН : ***** , с адрес в гр. Варна, с която по реда на чл. 422 от ГПК е предявен положителен установителен иск, с правно основание чл. 234, ал. 3, т. 2 КТ, вр. чл. 92 ЗЗД за сумата от **1200 лв.**, представляваща неустойка за неизпълнение на задължение по Договор за повишаване на квалификацията от 09.05.2022 год., ведно със законната лихва от 03.04.2023 год., до окончателното ѝ заплащане, както и сумата в размер на **34,33 лв.**, мораторна лихва за периода 23.12.2022 год. до 04.04.2023 год., за които суми е издадена Заповед № 2779/17.05.2023 год. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 4306/2023 год. по описа на Районен съд – Варна, 9 състав.

Ищецът „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД твърди, че с ответника бил сключен трудов договор, по силата на който последният бил назначен на длъжност „ресторантски работник“ в ресторант „Делта Планет Мол“ с адрес в гр. Варна, бул. „Сливница“ № 185. Към трудовия договор бил сключен Договор за повишаване на квалификация от 09.05.2022 г. Съгласно чл. 12 от договора, ответника се бил задължил да не прекратява трудовото правоотношение по време на предстоящите обучения и 18 месеца след тяхното приключване. Съгласно чл. 13 от договора, в случай, че служителят прекрати едностранно трудовото правоотношение преди изтичане на сроковете по чл. 12, същият дължи на работодателя неустойка в размер на 1200,00 лв.

Съгласно Договора за повишаване на квалификацията от 09.05.2022 г. на ответника бил проведен курс на обучение – „Основен курс за управление на смяна“, който приключил с успешно положен изпит на 07.07.2022 г.

По време на обучението, преди провеждането на курс на обучение „Напреднал курс за управление на смяна“, ответникът подал молба от 05.11.2022 год., с която го уведомила, че, считано от 05.11.2022 год. прекратява едностранно трудовото си правоотношение, за което била издадена Заповед № 8038/05.11.2022 год.

С оглед горното ищецът счита, че в негова полза е възникнало вземане за сумата от 1200 лв., представляваща неустойка по договора за повишаване на квалификация

Претендира и че ответника е изпаднал в забава, считано от деня, следващ този получаването на покана за доброволно изпълнение на 22.12.2022 год. Претендира мораторна лихва в размер на 34,33 лв. за периода 23.12.2022 год. до 04.04.2023 год.

За посочените вземания се снабдил със заповед за изпълнение от 17.05.2023г. по ч.гр.д. № 4306/2023 г. на РС-Варна, срещу която длъжникът е възразил. Моли съда да признае за установено по отношение на ответника, че последният му дължи посочените суми.Претендира разноски

Ответникът Н. В. А. депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК,чрез адв.Елена Димитриева.

Направено е възражение за местна неподсъдност на спора пред Софийски районен съд, като счита, че компетентен да разгледа същия е Районен съд –Варна. В тази връзка посочва, че се касае за спор във връзка с нейния трудовия договор, поради което уговорената с договора за повишаване на квалификацията от 09.05.2022 г. местна подсъдност на спора пред Софийски районен съд не намира приложение, позовавайки се на клаузата на чл. 117, ал. 3 ГПК, според която договорът за избор на съд поражда действие единствено в случай, че е сключен след възникване на спора, какъвто настоящият не е.

По същество оспорва предявените искове ,като не оспорва ,че е сключила трудов договор № 38/22.03.2022год. като изпълнявала длъжността „готвач,заведение за бързо хранене“,отговарящо на длъжността „ресторантски работник“,с място на работа в гр.Варна,ресторант Делта Планет Мол.Не оспорва и че е подписала договор за повишаване на квалификацията към трудовия договор,а в следствие и договор от 09.05.2022год.Сочи ,че на 05.11.2022год. подала заявление за прекратяване на трудовия й договор,като й била връчена заповед №8038/05.11.2022год. ,с която на основание чл.327,ал.1,т.6 от КТ било прекратено трудовото й правоотношение.

Оспорва да са налице основания ищеца да претендира неустойка на основание чл.13 от подписания договор за повишаване на квалификация като счита ,че последния е неразделна част от трудовия договор и не произвежда действие извън това на трудовия й договор ,като прекратявайки последния ,работодателя се бил съгласил с всички негови последици.Поради изложеното претендира отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

По възражението за местна неподсъдност:

Възражението на ответника е направено в срока по чл.119,ал.4 от ГПК ,поради което е допустимо.

Постоянния адрес на ответника е в гр.Варна и съгласно чл.105 от ГПК същия е определящ за местната подсъдност.

Съгласно разпоредбата на чл.117 ,ал.2 от ГПК ,при наличие на имуществен спор с писмен договор страните могат да посочат друг съд, а не онзи ,по който делото е подсъдно съобразно правилата на местната подсъдност като в случая спора за дължимостта на неустойка е имуществен.В чл.117,ал.2 от ГПК е налице ограничение , че тази разпоредба не се прилага за подсъдността по чл.109 от ГПК, а в ал.3 ограничението е в смисъл ,че писмения договор за избор на съд има действие само ако е сключен след възникването на спора – при искове на потребители и по трудови спорове.

С Договор за повишаване на квалификацията от 09.05.2022год. към трудов договор № 38/22.03.2022год. страните са уговорили договорна подсъдност /чл.18/ ,съгласно която възникналите между тях спорове се решават пред компетентния за това съд в гр.София.

Съдът счита ,че в настоящия случай съглашението за избор на съд поражда действие и не е налице ограничението по чл.117,ал.3 от ГПК ,тъй като спора по делото не е трудов ,по смисъла на чл.357 от КТ.

Договора за повишаване на квалификацията е регламентиран в чл.234 от КТ ,но същия не е трудов договор ,тъй като не се отнася до уговорки за престоиране на работна сила

,извършването на работа при работодателя. Предвид на неговата особеност въпросите от съдържанието му, в т. ч. и клаузите в обхвата на чл. 234, ал. 2 и ал. 3 КТ, са предоставени на договорната свобода на страните (чл. 9 и чл. 20 а, ал. 1 ЗЗД) и са подчинени на особеностите на конкретния случай,като в тази насока е и трайната съдебна практика.

Предвид изложеното, съдът намира, че с оглед клаузата на чл. 18 от договора за повишаване на квалификацията от 09.05.2022 г., с която страните са предвидили, че споровете във връзка с изпълнението му се разрешават от съответния компетентен съд в гр. София, то именно Софийски районен съд, а не Районен съд – Варна, се явява компетентен да разгледа настоящото дело, поради което релевираното от ответника възражение в обратния смисъл е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Предявената е претенция е с правна квалификация чл. 422 ГПК, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 234, ал. 3, т. 2 КТ, вр. чл. 92 ЗЗД

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест **ищецът** следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните правопораждащи факти: че валидно е възникнало твърдяното облигационно правоотношение, а именно че страните по трудовото правоотношение са сключили договор за повишаване квалификацията на служителя; в договора да е уговорено професията и специалността, по която служителят ще се обучава, мястото, формата и времето на обучението; в договора да е уговорена отговорността на служителя при неизпълнение на задължението си за работа при работодателя в уговорения в този договор срок, както и че ищецът е изправна страна по договора, т.е., че е изпълнил задълженията си по сключения договор, респективно, че е бил готов да ги изпълни; че е била уговорена по размер неустойка в случай на неизпълнение на задължението на служителя за работа в уговорения в договора срок, както и какъв е размера на неустойката.

Ответникът следва да установи, че е изпълнил задълженията си по процесния договор /в случай, че същите са били изискуеми/, както и че е заплатил претендираната сума, за които обстоятелства същия не сочи доказателства.

По доказателствата :

Ищецът е посочил и представил доказателства за твърденията си и е направил доказателствени искания.

Следва да се приложи ч.гр.д.№ 4306/2023год. по описа на Районен съд –Варна,9 състав.

След проверка на редовността и допустимостта на предявените искове и след обсъждане на доказателствените искания, както и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното с отговора на исковата молба от ответника Н. В. А.,ЕГН : ***** възражение за местна неподсъдност на спора пред Софийски районен съд по чл.119,ал.4 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **15.02.2024год. в 10,50ч.**, за което да се призват страните, като им се връчат преписи от настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА към настоящото дело ч.гр.д.№ 4306/2023год. по описа на Районен съд –

Варна,9 състав.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____